

„In hoge mate ben ik mij ervan bewust, dat de meningen, welke wij ons zelf vormden, voor 9/10 berusten op wat ons door derden werd medegedeeld, en niet op eigen ondervinding. Dit en het feit, dat wij slechts 6 weken in Indië verbleefden en daarbij het Indische leven gadesloegen, doch nauwelijks zelf meemaakten, stemt mij tot grote bescheidenheid en huiverigheid bij het trachten onze indrukken weer te geven”.

Ten overvloede heb ik opzettelijk in vele zinsneden nog eens zeer duidelijk doen uitkomen, dat de erin vermelde zienswijze uitsluitend berust op wat men ons mededeelde of rapporteerde en niet op eigen ervaring (zie bl. 3437-3440).

Het is mij dan ook onbegrijpelijk, dat men dan nóg meent, dat ik zélf heb willen oordelen en dat men nóg meent, dat ik na een verblijf van 6 weken in Indië mij tot werkelijk oordelen bevoegd zou achten.

ad 2e. De beoordeling van en de discussie over de al of niet juistheid der gewraakte uitspraken laat ik geheel over aan de artsen met langdurige ervaring in Indië. Het waren juist deze artsen, die in Indië deze uitspraken deden. Op dit punt heersen dus blijkbaar aanzienlijke en zeer leerzame meningsverschillen, doch als leek kan ik mij niet in deze discussie mengen.

Amsterdam, 15 December 1947

E. KITS VAN WAVEREN

DE ARTSENPOSITIE IN INDONESIË

Naar aanleiding van het rapport, uitgebracht door den voorzitter der Medische Coördinatie Commissie over de „Artsenpositie in Indonesië”, gepubliceerd in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* dd. 29 Nov. 1947, spreekt de vergadering der Ned. Vereeniging voor Tropische Geneeskunde van 7 Dec. 1947 als haar mening uit, dat het oordeel over de Indonesische artsen, daarin weergegeven (hoofdstuk V van het rapport), door een tot oordelen onbevoegde is uitgesproken: dat zij zich in genen dele kan verenigen met de negatieve, generaliserende, onware en onwaardige uitspraken, daarin vervat. Zij protesteert tegen de lichtvaardigheid, waarmee deze delicate aangelegenheid, rakende aan ingewikkelde problemen, is behandeld. Zij dringt er op aan, dat in den vervolge in aangelegenheden, de tropengeneeskunde en de voorziening van Indonesië met artsen betreffende, gebruik worde gemaakt van de hulp en voorlichting van de vele artsen in Nederland met langdurige ervaring in Indonesië.

Namens de vergadering der Nederlandsche Vereeniging voor Tropische Geneeskunde

Het Bestuur:

- A. A. HULSHOFF, *voorzitter.*
- P. B. VAN STEENIS, *onder-voorzitter.*
- A. BONEBAKKER, *1e secretaris.*
- A. VAN DER ZIJL, *penningmeester.*
- J. M. ELSHOUT, *2e secretaris.*

Rotterdam, 12 December 1947

Critiek op het verslag van den voorzitter der Medische Coördinatie-Commissie blijkt, behalve uit bovenstaande motie, uit enige Ingezonden stukken, door de Redactie ontvangen.

Naar aanleiding van de verklaring dat genoemd verslag niet namens de Commissie werd gepubliceerd (zie *N. T. v. G.* blz. 3506) gevolgd door het in dit nummer opgenomen bericht van den secretaris der commissie, dat dr. E. KITS VAN WAVEREN als voorzitter is afgetreden, geeft de redactie er de voorkeur aan, de gedachtenwisseling over dit onderwerp te sluiten.

REDACTIE

ONTSTEKING NA SALPINGOGRAPHIE

In het *N. T. v. G.* van 13 Dec. komt een belangwekkende bijdrage van dr. B. S. TEN BERGE voor onder bovenstaande titel.

Als ik den schrijver goed heb begrepen gaat het niet tegen de methode van de salpingographie, maar tegen het gebezigde middel n.l. het lipiodol. Mag ik in dit verband er op wijzen, dat er nog een ander middel bestaat, waartegen alle